

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.04.2005
KOM(2005) 150 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

Iværksættelse af OECD/EDCR-undersøgelse af EF's økonomiske politikker sideløbende med euroområdeundersøgelsen

Emne

Denne meddelelse fra Kommissionen indeholder forslag til en besvarelse af anmodningen fra OECD-ambassadørerne for Australien, Canada, Japan, Korea, Mexico, Japan og USA (APEC) om at udvide de undersøgelser, OECD's Economic Development and Review Committee (EDRC), foretager vedrørende euroområdet, til også at omfatte fællesskabspolitikker, der har indvirkning på EU's økonomiske resultater. Kommissionen foreslår, at der reageres positivt på APEC-brevet, og at EF accepterer, at der foretages en særlig "EU 25-undersøgelse"¹ sideløbende med euroområdeundersøgelsen på den betingelse, at der heri tages behørigt hensyn til de særlige træk ved EF, og at den i øvrigt tjener EF's interesser.

EF og OECD's EDRC-undersøgelse

OECD's EDRC-undersøgelser af OECD-medlemmernes økonomi udgør hjørnestenen i OECD's system med peer-undersøgelser og økonomisk overvågning.

De vigtigste mål med EDRC-undersøgelserne er 1) at vurdere, hvordan myndigheder kan forbedre økonomiske resultater, og 2) at tilskynde de deltagende økonomier til at styrke deres politikker med henblik på at øge den økonomiske effektivitet og fremme væksten. Undersøgelserne munder ud i formelle anbefalinger, der ikke er bindende for medlemmerne, men som udgør nyttige politiske retningslinjer, hvis efterlevelse kan følges op i senere undersøgelser. Der foretages undersøgelser af OECD-medlemmernes økonomi med et interval på 12-18 måneder (for euroområdets vedkommende hver 12. måned).

På indeværende tidspunkt foretages der ikke nogen egentlig EDRC-undersøgelse af fællesskabspolitikker. EDRC har siden 2001 årligt lavet en separat undersøgelse af euroområdet på grund af områdets særlige økonomiske træk. Den fokuserer navnlig på de monetære politikker og valutapolitikkerne, men inddrager også andre makroøkonomiske og strukturelle politikker, for så vidt de har indflydelse på den generelle økonomiske udvikling i euroområdet (f.eks. konkurrence- og miljøpolitikken i 2003). Alle EF-medlemsstater, som er medlemmer af OECD, er i øjeblikket omfattet af individuelle EDRC-undersøgelser, hvori generelle fællesskabspolitikker ofte tages op (som følge af deres indvirkning på de enkelte medlemsstater), men den anvendte metode er fragmentarisk og repetitiv. Undersøgelserne gør det sjældent muligt for en bestemt repræsentant for EF at fremsætte egentlige kommentarer til de nævnte politikkers indvirkning på EF som helhed. Bilag 1 indeholder en mere detaljeret redegørelse for EDRC-processen, herunder vedrørende euroområdet.

Denne situation er ikke tilfredsstillende, hverken for EF eller for de andre OECD-lande.

APEC-anmodningen

I et brev af 2. oktober 2003 til EF's faste repræsentant ved OECD anmodede APEC-ambassadørerne ved OECD (jf. bilag 2) om, at EDRC-undersøgelserne vedrørende euroområdet i fremtiden udvides til generelt at omfatte alle EF-politikker og politikkerne for

¹ Selv om denne undersøgelse kun vedrører fællesskabspolitikker, anses det af politiske grunde for at være hensigtsmæssigt at anvende betegnelsen "EU-undersøgelse", eftersom det er denne betegnelse for EF/EU, der anvendes uden for EF/EU.

hele EU. Det vigtigste mål med denne anmodning er at gøre det muligt at foretage undersøgelser vedrørende EF som enhed, således at Fællesskabet kan behandles på lige fod med andre OECD-medlemslande, hvor der er adgang til at undersøge alle de økonomiske politikker. Dette brev er blevet drøftet i Kommissionen og blandt medlemsstaterne i Paris, hvor et flertal af disse gik ind for at imødekomme anmodningen, samt i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg i Bruxelles. **Kommissionens holdning er, at EF bør reagere positivt på anmodningen og acceptere, at der foretages en "EU-25-undersøgelse", såfremt visse betingelser er opfyldt.**

Kommissionen foreslår blandt andet, at EU accepterer, 1) at der foretages en **separat og specifik** EU-25-undersøgelse af de EF-struktur- og sektorpolitikker, som har indvirkning på EU-25, og 2) at den eksisterende euroområdeundersøgelse fortsat bør begrænses til politiske spørgsmål på det makroøkonomiske område. De to undersøgelser bør være adskilt, fordi 1) euroområdeundersøgelsen vedrører 12 medlemsstater (som alle er OECD-medlemmer), mens EU-25-undersøgelsen skal omfatte alle medlemsstater (som ikke alle er medlemmer af OECD), og 2) der bør anvendes forskellige repræsentationsmetoder. Set fra APEC-landenes synspunkt burde dette kun gøre ringe, om overhovedet nogen, forskel, da den brede undersøgelse, som disse lande har efterlyst, ville være sikret.

Kommissionen har desuden den holdning, at enhver bred EDRC-undersøgelse bør tilrettelægges omhyggeligt og hensigtsmæssigt, således at den tager behørigt hensyn til de særlige juridiske, institutionelle og politiske forhold, der gør sig gældende for EF og de berørte politikker.

Fordele ved en EU-25-undersøgelse

Der ville være en række fordele ved at foretage en EU-25-undersøgelse. Den ville:

- styrke EF's profil og synlighed som en selvstændig økonomisk enhed, afspejle EF's kompetencer mere vidtgående og nøjagtigt og sikre EF's repræsentation en veldefineret og anerkendt rolle i EDRC
- understrege EF's åbenhed og gennemsigtighed, også over for konstruktiv og berettiget kritik
- inden for rammerne af et enkelt forum sikre, at der foretages analyser af fællesskabsdækkende politikker, som ellers kun ville blive behandlet efter en meget repetitiv og fragmentarisk metode i EDRC-undersøgelserne vedrørende de enkelte medlemsstater
- kunne medvirke til at fjerne misforståelser hos de andre OECD-medlemmer og/eller OECD-sekretariatet angående visse EF-politikker (eller aspekter af samme)
- gøre det muligt for EF at fremsætte legitim kritik af politikker, der anvendes af andre OECD-medlemmer, som er omfattet af EDRC-undersøgelserne, uden risiko for at blive anklaget for ikke selv at være genstand for lignende analyser
- endelig udgøre et konkret eksempel på Kommissionens øjeblikkelige prioritering af midler og politikker, der kan styrke vores økonomiske resultater og konkurrenceevne.

Fremgangsmåde i forbindelse med en EU-25-undersøgelse

I forbindelse med en EU-25-undersøgelse vil der skulle tages hensyn til, at EF er en overnational organisation, herunder især til **kompetencefordelingen mellem EF og medlemsstaterne, reglerne om EF's eksterne repræsentation samt EF's status i OECD.**

Flere af de politikker, der skal behandles i EDRC, vil være omfattet af enekompetence (f.eks. politikkerne vedrørende handel, landbrug og fiskeri), og andre af delt kompetence (f.eks. miljøpolitikken). Det skal i den forbindelse understreges, at EF ikke er medlem af OECD, men har status som "fuldgyldig deltager" i OECD. Kommissionen deltager fuldt ud i arbejdet i de vigtigste institutioner og afdelinger som repræsentant for EF (punkt 2 i tillægsprotokollen til OECD-konventionen). Kun i forbindelse med EDRC-undersøgelsen vedrørende euroområdet er euroområdet repræsenteret af en fælles delegation med repræsentanter for Kommissionen, formandskabet og Den Europæiske Centralbank. På grund af den store koordineringsindsats, der vil være påkrævet på forskellige niveauer i forbindelse med både euroområdeundersøgelsen og EU-25-undersøgelsen, bør de to undersøgelser foretages på skift, dvs. at hver undersøgelse skal foretages hvert andet år².

Der vil også skulle tages passende hensyn til de juridiske komplikationer og politiske konsekvenser, der affødes af, at seks EF-medlemsstater ikke er medlemmer af OECD. En EDRC-undersøgelse vedrørende EU-25 skal omfatte fællesskabspolitikker for alle 25 medlemsstater. På indeværende tidspunkt er der imidlertid 6 af medlemsstaterne (blandt de nye), der ikke er medlemmer af OECD³. Det betyder, at EDRC vil skulle undersøge politikker, der er fastlagt for og gælder for *alle* 25 lande, mens et betydeligt antal af disse medlemsstater ikke er repræsenteret. Ifølge Kommissionen burde disse 6 medlemsstater indrømmes status som ad hoc-observatører i EDRC.

Der er formålet at foretage en bred undersøgelse, der omfatter alle 25 medlemsstater, men opgaven skal være overkommelig og rimelig. Det er forståeligt, at der ønskes bredere fokus i EDRC-undersøgelserne med de stadigt mere komplekse forhold mellem de forskellige økonomiske og andre dertil knyttede politikker i alle OECD-landene. Det skal imidlertid sikres, at en EU-25-undersøgelse kun omfatter de fællesskabsdækkende politikker, som har direkte relevans for EDRC's mål. Iværksættelse af EU-25-undersøgelser skal endvidere indebære, at man i undersøgelserne vedrørende de enkelte medlemsstater ikke længere behandler fastlæggelsen og indholdet af fællesskabsdækkende politikker. EU-25-undersøgelserne bør ikke overlape euroområdeundersøgelsen og således ikke omfatte ØMU-spørgsmål. Undersøgelsen bør endelig ikke omfatte politikker, der allerede er genstand for lignende undersøgelser i andre OECD-organer eller i EDRC.

Det vil være nødvendigt at foretage en mere nøjagtig fastlæggelse af mandat og metode i forbindelse med en eventuel EU-25-undersøgelse i samarbejde med OECD-sekretariatet og andre OECD-medlemmer.

² På grund af de "geometriske" forskelle mellem euroområdet og EU-25 og fokuseringsforskellene, hvad angår undersøgelsesindhold, vil alle parter være bedst tjent med to separate og forskellige undersøgelser. Set fra APEC-landenes synspunkt burde dette ikke gøre nogen forskel eller kun gøre ringe forskel, da den brede undersøgelse, som disse lande har efterlyst, ville være sikret.

³ Cypern, Estland, Malta, Letland, Litauen og Slovenien.

På baggrund af ovenstående:

- vil Kommissionen (i en koordineret indsats med medlemsstaterne) forhandle betingelser og metode i forbindelse med en eventuel EU-25-undersøgelse med OECD-sekretariatet og andre medlemmer af OECD
- bør Kommissionen, hvad angår EF's repræsentation i EDRC-undersøgelser, i overensstemmelse med reglerne for EF's eksterne repræsentation repræsentere EF i EU-25-undersøgelsen med forbehold af en passende koordinering med medlemsstaterne
- EDRC-undersøgelsen skal foretages efter samme retningslinjer som euroområdeundersøgelsen. Som det er tilfældet med andre EDRC-undersøgelser, skal de 25 EU-medlemsstater undersøges på grundlag af en skriftlig spørgeundersøgelse/en rapport udarbejdet af OECD-sekretariatet. I forbindelse med undersøgelsen udarbejder Kommissionen en kort indledende erklæring og gør, hvis den ikke er enig i OECD-sekretariatets udkast til en spørgeundersøgelse, opmærksom derpå (i tæt samarbejde med medlemsstaterne). Alle OECD-medlemmer vil derefter kunne stille mundtlige spørgsmål til EU-25. Efter denne gennemgang drager formanden de vigtigste konklusioner vedrørende de væsentligste politiske emner. Disse konklusioner, som godkendes ved konsensus i komitéen, vil blive lagt til grund ved udarbejdelse af et (eventuelt) nyt udkast til en spørgeundersøgelse og de formelle anbefalinger deri.
- Da denne undersøgelse skal vedrøre politikker, der dækker hele Fællesskabet, bør andre OECD-medlemmer godtage, at EF's status i EDRC-undersøgelserne skal være den samme som for andre medlemslande, der er genstand for en sådan undersøgelse. Der kan være tale om at undersøge flere forskellige muligheder. Kommissionen kan indrømmes en ad hoc-ret til at stemme på EF's vegne i EDRC. Kommissionen kan vælges ind i EDRC som fuldt medlem (som det allerede er tilfældet i OECD's Komité for Udviklingsbistand), hvorved Fællesskabet får stemmeret. Eller det skal sikres, at den EU-medlemsstat, der er formand for Rådet, efter et samråd med Kommissionen får ret til at afgive den relevante stemme i EDRC på EF's vegne. Kommissionen vil undersøge de forskellige muligheder sammen med OECD's sekretariat, de andre OECD-medlemmer og Fællesskabets medlemsstater.

Konklusion

Kommissionen mener på denne baggrund, at **der for EF ville være klare fordele ved en EU-25-undersøgelse**, der klart opvejer mulige ulemper som f.eks. den øgede arbejdsbyrde for visse af Kommissionens tjenestegrene og behovet for samordning. Kommissionen foreslår derfor, at EF godkender, at:

- der foretages en separat og specifik EU-25-undersøgelse af EF's struktur- og sektorpolitikker, som har indvirkning på økonomien i de 25 EU-medlemsstater.
- den eksisterende euroområdeundersøgelse fortsat foretages, men bør begrænses til ØMU-anliggender og politiske spørgsmål på det makroøkonomiske område. De to undersøgelser må ikke overlappe hinanden.

Godkendelsen vil imidlertid være **betinget af opfyldelse af flere nødvendige betingelser**, herunder passende forhandling af mandat og metode i forbindelse med en eventuel EU-25-undersøgelse og passende hensyntagen til EF's særlige karakter samt til behovet for at sikre

lige behandling af de medlemsstater, der på indeværende tidspunkt ikke er medlemmer af OECD. Det vil i første række betyde, at:

- de 6 EU-medlemsstater, der på nuværende tidspunkt ikke er medlemmer af OECD, indrømmes observatørstatus i OECD
- EU-25-undersøgelserne bør medføre, at man i undersøgelserne vedrørende de enkelte medlemsstater ikke længere behandler fastlæggelsen og indholdet af fællesskabsdækkende politikker
- de to undersøgelser på grund af den omfattende koordinering, der vil være nødvendig på forskellige niveauer i forbindelse med både euroområdeundersøgelsen og EU-25-undersøgelsen, vil skulle foretages på skift, dvs. at de enkelte undersøgelser skal foretages hvert andet år
- Kommissionen skal have et klart mandat til at forhandle nærmere detaljer og metoder vedrørende EU-25-undersøgelserne med OECD's sekretariat og andre OECD-medlemmer (samtidig med at der sikres passende koordinering med medlemsstaterne)
- Kommissionen i overensstemmelse med reglerne om eksternt EF-repræsentation skal fungere som repræsentant for EF i EU-25-undersøgelsen i nært samarbejde med medlemsstaterne
- EU-25-undersøgelsen skal foretages efter samme retningslinjer som euroområdeundersøgelsen og være genstand for konsensus i komitéen
- Det Europæiske Fællesskab indrømmes en status, som sikrer, at det behandles på lige fod med OECD-medlemslande, der er genstand for undersøgelse, og som har vetoret i EDRC.

Hvis Rådet er indforstået med ovenstående, vil Europa-Kommissionens permanente OECD-delegation, som APEC-brevet var stilet til, overbringe APEC-ambassadørerne et positivt svar, men samtidigt henvise til ovennævnte betingelser og fremgangsmåder.

På dette grundlag vil der sammen med OECD's sekretariat, formandskabet for EDRC og de øvrige OECD-medlemmer blive fastlagt retningslinjer for en EU-25-undersøgelser, herunder vedrørende rækkevidde, hyppighed, rettigheder for EF-medlemsstater, der ikke er medlemsstater, og andre aspekter.

Bilag: 2

1) Baggrund for OECD's EDRC-undersøgelser

2) APEC-brev

BILAG 1

Baggrund for OECD's EDRC-undersøgelser

1. EDRC-undersøgelserne

OECD's Economic and Development Review Committee foretager peer-undersøgelser af OECD-medlemslandenes økonomiske politikker, og disse undersøgelser udgør hjørnestenen i OECD's økonomiske landeovervågning. Komitéen samles gennemsnitligt 20 gange om året for at foretage grundige undersøgelser af OECD-medlemslandenes økonomiske politikker på grundlag af en landerapport, der udarbejdes af OECD's sekretariat. For at muliggøre tætte og stabile forbindelser mellem peer-repræsentanterne, er komitéen sammensat af faste delegerede (de økonomiske rådgivere for de faste delegationer ved OECD). Kommissionen - GD ECFIN - udsender på ad hoc-basis delegerede, som samarbejder med Kommissionens faste EDRC-delegerede i forbindelse med landeundersøgelserne.

Processen i forbindelse med EDRC-peer-undersøgelserne er enestående. Selv om EDRC-landerapporterne udfærdiges af OECD-sekretariatet (i det væsentligste af den økonomiske afdeling), godkendes de af alle 30 medlemsstater, herunder det land, der undersøges, og Kommissionen. De afspejler derfor konsensus blandt OECD-medlemslandene og Kommissionen, og de offentliggøres på komitéens ansvar og ikke på OECD-sekretariatets, således som det normalt er tilfældet for de fleste andre OECD-landeundersøgelser. EDRC-procedurene indebærer, at det land, der undersøges, står inde for rapportens indhold og er moralsk forpligtet til at træffe foranstaltninger til afhjælpning af de problemer, der påpeges i rapporten. I øjeblikket er 19 af de 25 EU-medlemsstater ⁴medlemmer af OECD's Economic and Development Review Committee og jævnligt genstand for EDRC-undersøgelser.

Siden 2001 har OECD også foretaget en selvstændig EDRC-undersøgelse af euroområdet. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (ØFU) godkendte en sådan undersøgelse, hvis rækkevidde blev afklaret ved brevveksling mellem formanden for ØFU og chefen for OECD's økonomiske afdeling i 2000. En sådan særlig undersøgelse var berettiget på grund af de særlige træk ved euroområdets økonomi med dets fælles pengepolitik/valutapolitik og graden af koordinering af skattepolitikken og mulighederne for med en sådan undersøgelse at få nyttig indsigt i, hvordan ØMU'en fungerer. OECD og EU-medlemsstaterne blev med henvisning til euroområdets særlige karakter enige om, at disse undersøgelser navnlig skulle fokusere på penge- og valutapolitikker, og at andre makroøkonomiske og strukturelle politikker skulle tages op, hvis de havde indvirkning på den generelle økonomiske udvikling i euroområdet. En sådan fastlæggelse af undersøgelsesens rækkevidde gør det muligt at behandle strukturelle politiske aspekter, der er af særlig betydning for de økonomiske resultater i ØMU'en, som f.eks. produkt- og faktormarkedene eller velfærdssystemernes effektivitet. Herudover foretages der i et jævnlige tilbagevendende kapitel en grundig analyse af udvalgte økonomiske emner. Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og formandskabet for euroområdet repræsenterer euroområdet i forbindelse med disse undersøgelser i OECD, hvilket kræver en høj grad af koordinering for at sikre en effektiv og samlet repræsentation.

⁴ Seks EF-medlemsstater ikke er medlemmer af OECD: Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, og Slovenien

2. Erfaringerne med euroområdeundersøgelser

I 2004 skal der for fjerde gang foretages en euroområdeundersøgelse. Undersøgelserapporterne omfatter generelle kapitler med en gennemgang af penge-, budget- og strukturpolitikker og et ”strukturelt” kapitel, hvori en specifik fællesskabspolitik behandles mere dybtgående. Sidste år drejede det sig om konkurrencepolitikken.

I forbindelse med dette arbejde indgår GD ECFIN i et tæt samarbejde med andre af Kommissionens tjenestegrene, som er berørt af undersøgelsen. Forberedelsen af OECD-sekretariatets udkast til undersøgelsesrapporten indledes med OECD-sekretariatets arbejdsbesøg hos Kommissionen. GD ECFIN hører andre tjenestegrene om besvarelsen af OECD-spørgeskemaet og inviterer dem til at deltage i møder. GD'erne EMPL, MARKT, AGRI og TAXUD inddrages således ofte helt fra processens start. Andre relevante kommissionstjenestegrene inddrages afhængigt af det særlige emne, der tages op det pågældende år.

Efter at OECD's sekretariat har lavet et udkast til en rapport, konsulterer GD ECFIN igen andre af Kommissionens tjenestegrene og anmoder om deres reaktioner og mulige forslag til ændringer af rapportudkastet. Disse tjenestegrenes synspunkter afspejles også i udkastet til indledende erklæring fra euroområdedelegationen, der udarbejdes af GD ECFIN. I denne fase koordinerer GD ECFIN også medlemsstaternes ændringer (via ØFU) til rapportudkastet og udkastet til den indledende erklæring.

De kommissionstjenestegrene, der er berørt af det specifikke emne, inviteres til at deltage i EDRC-undersøgelsesmødet i Paris og det efterfølgende møde om udkastet. Efter disse møder samordner GD ECFIN sine initiativer med andre af Kommissionens tjenestegrene, Eurogruppens formandskab og Den Europæiske Centralbank frem til færdiggørelsen af rapporten og komitéens godkendelse af den.

De erfaringer, der er gjort indtil videre, viser, at det kan være en uhyre vanskelig opgave at koordinere de forskellige holdninger. I 2003 startede arbejdet i januar med forberedelsen af OECD-sekretariatets arbejdsbesøg i Kommissionen og blev først afsluttet i slutningen af juli, primært på grund af de vanskeligheder, der var ved at få udarbejdet den endelige tekst i det særlige kapitel om konkurrencepolitikker.

Alt i alt indebærer OECD's euroområdeundersøgelse i sin nuværende form ganske store koordineringsomkostninger. En udvidelse af undersøgelsen til at omfatte samtlige EU-politikker vil naturligvis kræve en yderligere koordineringsindsats, men dens omfang vil afhænge af den tilgang, der i så fald vil blive anvendt. Det er klart, at jo mere detaljeret og omfattende OECD-analysen er, desto mere koordinering vil den kræve, og desto større vil risikoen være for, at processen bliver langvarig.

3. Politikker, der vil kunne omfattes af en EDRC-undersøgelse

Politikker med indvirkning på de økonomiske resultater kan inddeles i fire hovedgrupper: 1) makroøkonomiske politikker, 2) de fælles politikker som f.eks. handelspolitikken og landbrugspolitikken, 3) strukturpolitikker, der tager sigte på at få markedet til at fungere bedre og 4) strukturpolitikker, der har et bredere sigte, men vil kunne få betydelig økonomisk

indvirkning (f.eks. miljø). Inden for EU sker der en vis koordinering af politikkerne under 1) og 3) og i meget mindre omfang af dem, der er nævnt under 4. Det gælder ikke for de fælles politikker.

a. Makroøkonomiske politikker

Politiske spørgsmål på det makroøkonomiske område (f.eks. vedrørende pengepolitik, beskatning og valutakurser) analyseres allerede inden for rammerne af euroområdet, hvor der findes velfungerende koordineringsmekanismer: disse politikker drøftes og analyseres jævnligt internt (Eurogruppens arbejdsgruppe under Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og Eurogruppen).

b. Fælles politikker

Spørgsmål omfattet af eksklusiv kompetence, herunder fælles politikker vedrørende handel, landbrug, fiskeri og konkurrence, behandles allerede delvist i de nationale EDRC-undersøgelser af medlemsstaterne, således som det er tilfældet for andre OECD-medlemmer, f.eks. USA. OECD-medlemmerne har ikke åbent sat spørgsmålstejn ved sådanne politikkers potentielle indvirkning på deres økonomiske resultater eller det forhold, at disse områder er blevet gjort til genstand for EDRC-undersøgelser. Den nylige EDRC-undersøgelse vedrørende USA havde således et afsnit om handel.

Hertil kommer, at de fælles politikker ofte er genstand for drøftelser og analyse i andre dele af OECD, f.eks. handel i forbindelse med reform af lovgivningen, landbrug i landbrugskomiteén og konkurrencepolitikken i konkurrencekomiteén, og i forbindelse med peer-undersøgelser.

c. Strukturpolitikker, der tager sigte på at få markedet til at fungere bedre

Strukturreformpolitikker, navnlig dem, der er omfattet af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik (politikker vedrørende arbejdskraft, produkter og kapitalmarkedsreformer) og deres sammenhæng med de makroøkonomiske resultater er allerede blevet diskuteret temmelig generelt i forbindelse med tidligere EDRC-undersøgelser vedrørende euroområdet. Hvor disse politikker tager direkte sigte på at forbedre den måde, markedet fungerer på, kan det selvfølgelig siges, at disse politikker potentielt har stor betydning for de generelle makroøkonomiske resultater. I det omfang kan det godt være berettiget at tage en bred drøftelse af dem. Der opstår imidlertid problemer, hvor drøftelsen af bestemte politikker går langt videre og bliver meget mere detaljeret, end deres indvirkning på de makroøkonomiske berettiger til, således som det er sket flere gange i forbindelse med EDRC-undersøgelserne angående euroområdet. Det bør forhindres.

d. Andre strukturpolitikker med et bredere sigte

OECD's "åbne" karakter gør det vanskeligt på forhånd at sikre, at en EDRC-undersøgelse af EU-politikkerne kun er begrænset til visse forud fastlagte strukturpolitikker. Dette ville betyde, at en mere generel udvidelse af EDRC-undersøgelseernes rækkevidde til EU-dækkende

politikker kunne føre til behandling af politikker, der er omfattet af delt kompetence, eller politikker, der ikke tages op i EDRC-undersøgelserne af OECD-medlemslandene⁵.

Ved fastlæggelse af rækkevidden og vilkårene for EU-dækkende undersøgelser, ville det være ønskeligt i videst muligt omfang at sikre en forudgående udvælgelse af de strukturpolitikker med et bredere perspektiv, der skal analyseres.

⁵ F.eks. i en række undersøgelser såsom dem, der foretages via OECD's instrument for national behandling ifølge erklæringen om internationale investeringer (ikke juridisk bindende) eller efter OECD's regler for kapitalbevægelser og usynlige transaktioner (juridisk bindende), gennemgås EU-medlemsstaternes politikker på nationalt plan og EU-plan, eftersom EU-politikkerne ligger til grund for disse staters politikker.

BILAG 2

APEC-ambassadørernes brev

Den 2. oktober, 2003

Hr. ambassadør John Maddison

Europa-Kommissionens faste delegation ved OECD

EDRC-UNDERSØGELSER AF EF-POLITIKKER

Som repræsentant for EF ved OECD beder vi Dem hermed om på vores vegne at tage et emne op over for de kompetente myndigheder i Det Europæiske Fællesskab.

EDRC har på foranledning af det canadiske forslag fra 1998 foretaget 3 formelle undersøgelser af euroområdet. Derved er OECD's peer-undersøgelser kommet til at spille en konstruktiv rolle som afsæt for fortsatte økonomiske reformer af euroområdets politikker. Med disse undersøgelser har det imidlertid ikke været muligt at behandle en række politikker, der har betydning for de økonomiske resultater i Europa, på en passende måde. Disse politikker behandles heller ikke effektivt i landerapporterne for de enkelte europæiske lande. Det gælder både flere fælles politikker, som gennemføres på EF-niveau, og flere direktiver, som udarbejdes på EF-plan, men gennemføres nationalt.

Denne situation medfører, at landene ikke behandles på samme måde, når der er tale om EDRC-undersøgelser af på den ene side EU-lande og på den anden side ikke-europæiske lande, hvor alle økonomiske politikker frit kan analyseres. Denne situation forringer EDRC-undersøgelseernes anvendelighed, og vi mener også, at den er til skade for OECD's anseelse.

Vi mener, at dette problem bør afhjælpes med henblik på 2004-undersøgelsen. Vi opfordrer Dem til at tage dette spørgsmål op med de kompetente myndigheder for at sikre, at de fremtidige økonomiske OECD-undersøgelser af euroområdet udvides til generelt at omfatte alle EF-politikker og alle EU-dækkende politikker. Det ville kunne sikre, at alle økonomiske politikker i Europa undersøges efter behov og derved behandles på samme måde som politikkerne i landene uden for EU.

Det er muligt at behandle separate områder inden for EF's politikker i de enkelte komitéer (f.eks. komitéerne for handel, landbrug og konkurrence), og det er også tilfældet for alle andre lande. Det er imidlertid kun EDRC-undersøgelserne, som giver mulighed for at få et samlet overblik over alle emner i en peer-undersøgelse, der analyserer samspillet mellem de forskellige politikker, og gør det muligt at foretage en samlet vurdering af økonomiske resultater og politikker.

Værdifulde analyser og sammenhængende politiske anbefalinger kræver en forståelse af, hvordan alle politikker indgår i et samspil med hinanden, og det gælder i høj grad, hvor der er tale om et samspil mellem strukturelle rammer og makroøkonomiske politiske instrumenter.

Vi erkender, at der er institutionelle vanskeligheder forbundet med så omfattende en behandling af økonomiske politikker i EU. Sådanne vanskeligheder bør imidlertid ikke

afholde os fra at søge at nå mål vedrørende lige behandling, vidensdeling og konstruktive peer-undersøgelser, som er så vigtige for OECD's arbejde.

Vi håber, at De vil give os hurtigt svar angående dette stadig vigtigere spørgsmål.

Med venlig hilsen

Ian Forsyth
Ambassadør ved OECD
for Australien

Jocelyne Bourgon
Ambassadør ved OECD
for Canada

Seiichiro Noboru
Ambassadør ved OECD
for Japan

Kyung-tae Lee
Ambassadør ved OECD
for Korea

Carlos Flores Alcocer
Ambassadør ved OECD
for Mexico

Adrian Macey
Ambassadør ved OECD
for New Zealand

Robert Smolik
Repræsentant for USA's delegation ved
OECD

Kopi til: Alle ambassadører ved OECD
Donald Johnston, generalsekretær for OECD
Jean-Philippe Cotis, chef for OECD's Økonomiske Afdeling
Niels Thygesen, formand for OECD's Economic and Development Review Committee